

), zet alles in om de mooie Zerlina (Channa Malkin) voor zich te winnen. Foto's: Karel Zwaneveld

prek met barman Don Giovanni (links). Op de achtergrond Zerlina (Channa Malkin).

Bluesgroeten uit Vroomshoop

Cd-recensie

Arjan Hut

N.U.T.S. is een band uit Overijssel die in 1996 voortkwam uit de as van een vroegere jazz-/rockband. Na een lange aanloop als coverband (hits uit de jaren zeventig vooral) ging de band eigen nummers schrijven, die stevig op de blues aanstuurden. 'Blues ain't nothing but a pain in your heart', lamentte zangeres Jenny Visser in *Lady sings the blues*, een liedje dat bekend is van Billy Holiday. Het is de enige cover die op het langverwachte debuutalbum staat.

De overige tien titels zijn geschreven en gearrangeerd door N.U.T.S. zelf. Echte, authentieke polderblues dus. Want hoe Amerikaans het genre ook is, op *Spill the blues* hoor je Nederland. De naklank van Cuby and the Blizzards en Brainbox bijvoorbeeld. Het Nederlandse accent in het Engels van Visser. En de vrije interpretatie van de blues, niet puristisch, maar spelend met invloeden uit jazz, pop en hardrock.

Natuurlijk, het blijft blues, enige belegen clichés kabbelen voorbij, clichés die trouwens net zo goed als charmant kunnen worden ervaren – als het interieur van een dorpskroeg waar de tijd een halve eeuw stil heeft gestaan.

Helaas, ik ben niet zo onder de indruk van de zang. Die is krachtig, maar ook vlak en beperkt. Het is voldoende, maar maakt de liedjes nergens sterker. Op *Spill the blues* laat

N.U.T.S. een voorkeur horen voor midtempo, slepende nummers, vaak tegen de ballade aanschurkend. Met coole, overtuigende ritmes en schitterend, dubbelloops gitaarwerk weten de Overijsselaren een gezonde dosis spanning aan te brengen.

Met overtuigende ritmes en prachtig gitaarwerk weten de Overijsselaren een gezonde dosis spanning aan te brengen

De ritmes komen van drummer Henk Tomassen en bassist Evert Oldenhuis. Die laatste is de vader van gitarist Matthijs, Ton Kerkhof is de andere snarengeselaar. Wat deze heren in *Sometimes* en *Bottle full of time* laten horen is om je vingers bij af te likken, terwijl het jazzy *A song for you* een sfeervolle, broeierige afsluiter is, waarop ook Visser genuanceerder naar voren komt.

Spill the blues van N.U.T.S., Marista. 14,90 euro

Beschaafde jazz bestaat, zo bewijst Wolfgang Maiwald

Cd-recensie

Hessel Fluitman

Vaak denk je bij jazz aan opgewonden en fel gespeelde muziek. Dat is lang niet altijd zo. Niet zelden is het ook heel toegankelijke en rustige muziek. Bij de in Amsterdam wonende Duitse Wolfgang Maiwald worden heftige emoties op zijn cd onder controle gehouden en omgebogen naar bewondering.

Met zijn onberispelijke techniek vertaalt hij zijn gedachten in weldadig mooi pianospel. Daarbij wordt hij bijgestaan door ervaren bassist en drummer Pim Dros. De bescheiden bassist Guus Bakker beweegt zich op velerlei gebieden binnen de jazz: van popjazz, via de samensmelting van klassieke muziek en jazz tot aan het meer contemplatieve piano jazzwerk. Bij de beschouwende muziek van Wolfgang Maiwald komt hij dus heel goed tot zijn recht.

De meeste stukken zijn van de hand van de pianist. Na het Spaans getinte *Flamencina* krijgt de luisteraar een eerbewijs aan zijn overleden leraar, pianist, componist, arrangeur en big band-leider Rob Madna. Een mooi in memoriam.

De compositie *Toontune* is geschreven in de sfeer van het spel van de Nederlandse tenorsaxofonist Toon Roos. Een saxofonist die de emoties ook op indringende maar ingetogen wijze in zijn spel laat doorklinken. In *Song of Songs* suggereert Maiwald dat de compositie *to end all compositions* in

mineur zou moeten zijn en daardoor wat zwaar op de hand. Het is maar gelukkig dat hij daar in zijn improvisatie uitbreekt en met wat accentverschuivingen in zijn spel een boeiend geheel creëert.

Toch is het in de regel zo, dat de mooiste songs en instrumentele stukken over verdwenen geliefden gaan,

Toch is het in de regel zo, dat de mooiste songs over verdwenen geliefden gaan, of over droefenis

of over droefenis. Dat bewijst Maiwald maar weer, door *Lament*, geschreven door J.J. Johnson en fijnzinnig gespeeld, ook in zijn programma op te nemen. Aanbevolen.

The Silent ones van het Wolfgang Maiwald Trio wordt 21 september gepresenteerd in de North Sea Jazzclub in Amsterdam. Verkrijgbaar op www.wolfgangmaiwald.com/home.html à 20,23 euro en via iTunes